

„prostoru ušlechtilého divocha“, v němž jsem představila metodologické otázky týkající se převážně etických rozměrů nejen vůči všem aktérům filmového procesu, ale také vůči různým publikům. Ty vznikly v průběhu tvorby filmu *Lakros – to je způsob života* (2014). Konference byla zakončena promítáním etnografického filmu *Globální lakrosová vesnice* (Šavelková – Durňak 2015).

Součástí konference byla i výstava fotografií z Mexika, jejímž autorem byl Adam Uhnák.

V souladu se záměrem pořadatelů se jednalo o velmi milou a komorní akci, která by se měla stát zahájením každoročního setkávání badatelů zaměřených na původní obyvatele Ameriky v následujících letech. Některé z příspěvků budou dostupné v časopise *Ethnologia Actualis*.

Lívia Šavelková

(KSV FF, Univerzita Pardubice)

8. ročník Antropofestu – mezinárodního filmového festivalu s antropologickou tematikou

Ve dnech 27.–28. ledna 2017 proběhl v Praze další ročník Antropofestu. Tento festival založili absolventi sociální antropologie Univerzity Pardubice před 8 lety a přes nedostatečné financování jej nejen statečně na dobrovolnické bázi udržují, ale stále se snaží o jeho rozvoj. Po mnoha letech se promítání přesunulo z divadla Dobeška přes kino Bio Oko do Kina Pilotů. Antropofest tak poprvé získal k promítání dva sály, které však neznamenaly zásadní navýšení počtu promítaných filmů, s následnými debatami s jejich tvůrci, ale spíše dramaturgický posun. Podle jedné z organizátorek Antropofestu – Štěpánky Proučilové – získání druhého sálu hlavně umožnilo uspořádání dvou delších panelových diskusí, které letos zaštil Anthropicures, z. s.

Diváci si tak vedle výběru z 18 filmů (ze 47 přihlášených) mohli poslechnout debatu zaměřenou na téma vzájemné pozice etnografického a dokumentárního filmu v současném česko-slovenském

prostoru, kterou pod moderováním Michala Pavláška vedla Jaroslava Panáková s Ivo Bystřičanem. Druhá diskuse probíhala v angličtině a jejími diskutanty byli zkušení odborníci vizuální antropologie – Frode Storaas (předseda Nordic Anthropological Film Association) a Evgeny Aleksandrov (vedoucí vizuální antropologie v Muzeu věd o Zemi na Lomonosově státní univerzitě v Moskvě) za doprovodu Eleny Danilko (Institut etnologie a antropologie ruské Akademie věd), kteří pod taktovkou Pavla Boreckého uvažovali nad etno-filmem a nad specifiky formování antropologických filmů v různých částech světa. Obě diskuse byly přenášeny on-line, což velmi prakticky rozšířilo publikum.

Nabídka filmů letošního Antropofestu odrážela neutuchající zájem veřejnosti (a tým Antropofestu tento požadavek naplnil) o téma migrace a etnicity, které bylo prezentováno v různých perspektivách (biografické, s akcentem na paměť,

vzpomínky, prostor, předměty či dětskou práci). K těmto tématům byly promítány filmy *Bridge to Kobane* (Lana Askari, 2016), *Masa* (Michal Pavlásek, Ivo Bystřičan, 2016), *Gurugu* (Telmo Iragorri, 2016), *British Born Chinese* (Andrew Lawrence, 2016), *Dust* (Deepak Tolange, 2016), *These objects, those memories* (Roger Horn, 2016), *Gurumbé. Afro-Andalusian Memories* (Miguel Ángel Rosales, 2016).

Téma genderu se prolínalo s akcentem na migraci ve filmu *Nobel Nok Dah* (Emily Hong, Miasarah Lai, Mariangela Mihai, 2015), v kontextu s příbuzenstvím a asistovanou reprodukcí párům stejného pohlaví pak ve snímku *Extended Family* (Ramona Helena Sonderegger, 2016). Náboženství a rituálu se intenzivněji dotýkal *Between Islam and Sacred Forest* (Martin Gruber, Frank Seidel, 2016) a filmy autorů panelových diskusí – *Pět životů* (Jaroslava Panáková, 2016), zachycující život původních obyvatel Čukotky, *Haying Time* (Evgeny Alkesandrov, Elena Danilko, 2015), zaměřený na Starověrce, či *Tama Gaun – The Cooper Village* (Frode Storaas, Dipesh Kharel, 2015). Poslední zmíněný snímek byl příkladem důkladně komplexněji pojaté antropologické studie, jejíž snahou byl nejen záznam velmi starého a téměř zapomenutého způsobu těžby a zpracování mědi v Nepálu, ale také zachycení mnoha dalších aspektů života v horské vesnici.

Jako každým rokem dostaly na festivalu prostor i studentské filmy. Letos byla zastoupena pouze Západočeská univerzita v Plzni, a to dvěma týmovými dílky *V rytmu města* (Ondřej Raffel, Petr Šrámek, 2016) a *Problematika elit* (Marcel Romanutti, Jan Jaňour, Michaela Fryčková, Ilona Čapková).

Festival uzavřel velmi odlehčující film z prostředí Rwandy *Sacred Water* (Olivier Jourdain, 2016), který se zabíral ženským orgasmem. Na akci byl také prezentován projekt My Street Films, který chce podporovat studenty antropologie při vytváření jejich filmů.

Festival si po léta drží atmosféru komornějšího a neformálního setkávání, a tu si chce nadále uchovat. Je prostorem pro prezentaci a v mnoha případech i pro premiéru závěrečných děl absolventů vizuální antropologie z již pevně etablovaných institucí, jakými jsou *Granada Centre for Visual Anthropology* v Manchesteru, či *University of Tromsø*. Bude zajímavé sledovat, zda se v těchto řadách v budoucnu objeví i více tvorby absolventů pracovišť z České republiky, která o prosazení vizuální antropologie dlouhodoběji usilují.

Livia Šavelková

(KSV FF Univerzita Pardubice)